

St. Johannes' Aabenbaring.

(Kap. 1.)

Det første Kapitel maa nærmest betragtes som en Indledning til den øvrige Del af denne Bog, idet dens to Hoveddele, nemlig „det som er og det som skal se herefter.“ Vi har i dette Kapitel Bogens Titel S. 1-3; Gudsnavet S. 4-7; og Tilkendegivelsen af det Høere, som Johannes har erholdt at nedskrive og nærmest tilføje de syv Brevbøger i Lilleasien de Aabenbaringer, han havde paa den Patmos S. 8-20.

Vers. 1-3, Bogens Titel.

S. 1. „Jesu Kristi Aabenbaring, som Gud har givet ham for at vise sine Tjenere de Ting, som snart skulle se; og han udsendte sin Engel og betegnede dem for sin Tjener Johannes.“

Den første Person i Gudsdommen, Faderen, er Aabenbaringens Ophavsmand; men han har givet den til Jesus Kristus, Midleren mellem Gud og Menneskene. Dette viser, at Jesus Kristus Midlertidig bedøver og slaa efter hans Dødsdødelighed. Særlig med Aabenbaringen er at vise Guds Tjenere, de Troende, „de Ting, som snart skulle se.“ Dette er altsaa Indholdet af den følgende Aabenbaring, som vi ogsaa ser af Vers. 19. Den omhandler Tilstanden uden de kristne Menigheder paa den Tid, da den blev skrevet, og det, som skal se indtil kristi Huges Faldendelse, da Guds seirende Kirke skal være samlet i det nye Jerusalem, hvor ingen Kamp er mere. Det, som er aabenbaret, skal se snart. Opfyldelsen af det aabenbarede skal straks begynde og forløbtes indtil den hele Svandom er blit opfyldt. „Og han udsendte sin Engel.“ Jesus Kristus har meddelt Johannes denne Aabenbaring ved sin Engel, se Kap. 22: 6, 16. Men det, at Johannes har sin Aabenbaring fra en Engel, har intet fra dens Gudsdommelighed, heller ikke udelukker det at Jesus selv personlig har aabenbaret sig for ham. De hellige Engle er Guds tjenende Mænd,

som han ofte benytter sig af i Udørelsen af sin Vilje, hvilket kommer tillyne Her i Aabenbaringen. Aabenbaringen er oprindelig fra Gud Fader, først gik til Jesus Kristus og af ham betegnet ved sin Engel for sin Tjener Johannes, som igjen har fremlagt den skriftlig for de kristne Menigheder. Engle kan ligeledes som Mennesker forudgaa tilkommende Ting, medmindre det er givet dem af Gud. „Beteegnede“ viser os paa helligens Raade Johannes har faaet sin Aabenbaring, ikke saa meget gennem dem, som gennem Søner. Johannes taler sig her Jesus Kristi Tjener paa Grund af det Embede han indvandrede, alle Kristne, og de hellige Ordets Forstandere er Guds Tjenere, men Apostlerne var det i en særegen Grad. Kristus havde udsendt dem som Sendebud i sit Rige, som Paulus (Rom. 1, 1; Filip. 1, 1; Titus 1, 1), Peter (2 Petr. 1, 1), og Jakob (1, 1) taler sig Guds Tjenere og Jesus Kristi Tjenere, naar de vil stadfæste sit Apostel Embede. Johannes beskriver sig ikke nærmere end at han taler sig Jesus Kristi Tjener, hvilket han maatte da gjort, dersom han ikke havde været Apostelen Johannes, men en udefremt Person. Ligeledes de gamle Testaments profetiske Bøger altid angik af hvem de er, maaledes angik ogsaa det nye Testaments Bog, hvem det er, som er Aabenbaringens Seer og Skriver for at garantere for Bogens Gyldighed.

Den rette Husandagtshog.

„O at det dog var Guds Vilje, at min og alle andre Værres Udbyggelse gik tilgrunde, og at hver enkelt Kristne tog for sig bare den hellige Skrift og det rene Guds Ord! Just Menneske fornaar med alle sine egne Ord at naa op til og forklare et eneste Guds ord. Det er et uendeligt Ord, og man fattes i et lille Stund og betragtes, som Salmen siger: 'Nog vil høre hvad Gud selv taler i mig.' Ingen begriber det heller uden et foabant stille og betragte

Stund. Saa der uden Anmerkninger og Udbyggelse kunde komme derhen, som vilde ikke trænge til min eller andre Menneskers Anmerkninger; ja disse vilde kun være ham til Hindre. Derfor ind, ind, hære Kristne, og lad mine og alle Værres Udbyggelse som være et Stillas ved den rette Andagt, saa at de selv falter og smager det blotte, rene Guds Ord og bliver ved det; thi det var Gud alene i Hien. Amen.“

Saa fikes Dr. Luther i 1522 i Indledningen til sin Kirkepostil. Heri, Luther ønskede endog, at der ingen Forordningsbøger gaves! Han taler ikke om Bøger til daglig Husandagt, han taler om Bøger som er meget bedre, om Bøger som vi alle flatter meget højt, meget højere end Bøger til daglig Husandagt, og om dem siger han: „Og det dog var Guds Vilje, at de alle tilgrunde, og at hver eneste Kristne brugte bare Bibelen!“

„Og i Marts 1539 fikes han: „Ojerne havde jeg føet, at mine Bøger alle sammen var bleve liggende ubrugte og var ganske under. Og blandt andre Bøger er der en som bringer mig til at grue for Eksemplet; thi jeg indler vel hvad for Rolle det har gjort i Kirken, at man foruden og ved Siden af den hellige Skrift har begyndt at samle mange Bøger og store Bibeltolker, og da har at samle sammen uden Forhøjelse Kirkeledere og Koncilier og Værres af alle Slags, hvormed alle alene den ædle Tid og Studiet af den hellige Skrift forsamles, men hvorefter ogsaa den rene Erkjendelse af det guddommelige Ord endelig gaar tabt, indtil Bibelen ligger glemt i Støvet under Bænken. Og hvorefter det er naturligt og nødvendigt, at nogle af Fædrenes og Konciliernes Skrifter er bleve tilovers som Bibelesbær og historiske Optegnelser, saa somes jeg dog, der har været Raade med alle, og at det ikke er til Skade, at mange ledres og Koncilieres Bøger ved Guds Raade er ganske tilgrunde. Saa har det ogsaa været vor Mening, da vi begyndte at overfatte Bibelen paa Dyst, at vi

haabede, at der skulde blive mindre Skriveri og mere Studering og Værning af den hellige Skrift. Thi saa godt kommer hverken Koncilier, Fædre eller vi selv til at gjøre det, selv om det falder ud paa det bedste og bedste, som den hellige Skrift, d. e. Gud selv, har gjort det.“

De hære Værere vil ikke tage mig det ilde op, at jeg minder om disse vor Værers Ord, forat de ikke skal komme til at bruge Andagtsbøgerne istedenfor Skriften og daglig, istedenfor at sidde ved Jesu Fødder, skal komme til at sidde ved et Menneskes; thi netop ved Overværdning af menneskelige Værere og Værere var det, at Forordningen opkom. Dr. Wingers Ord angiver endnu den Dag idag den romerske Kirkes Standpunkt, naar han siger: „Et. Vedder Martin, hvad er Bibelen? Man skal læse de gamle Værere. De har noget Sandhedens Saft udof Skriften.“ „Men,“ siger du, „Hvordan vi da alle om Søndagen ved et Menneskes Fødder?“ Svare: Aldeles ikke, dersom vi selv Dage i Ugen selv ransager Skriften! Thi ved vor selvfølgeligste Konklusion bliver vi, som Jofet i Bercea, dogtige til at prøve, „om disse Ting har sig saaledes“ (Mt. 23, 17, 18). Saa sidder vi alle som Galatierne, men dømmende under Vredskæftelen, og det gjør en stor Forfæjle.

Fremdeles, saa godt som Gud selv har gjort det, kan intet Menneske gjøre det, siger Luther. Det vil sige: Bedre kan intet Menneske lære og undervise. Er Bibelen givet os til Ervdom? „Ja.“ Men da man den, siden den alvise Gud selv har givet os den til det Brug, være den bedste af alle Værerebøger, eller vi gjør Gud til — Kar. Skæffelige Løse! Jeg har nok hørt den Paastand, at den og den kunde fortælle Middelhistorien bedre, for Pæra, i. Ets., end de af den Helligaand lærte Apostler! Denne Løse har altid forekommet mig meget mærkelig, for ikke at bruge noget stærkere Udtryk. Jeg mener, at jeg ogsaa kan fortælle lidt, men jeg har altid tænkt: dog paa langt, langt nær ikke saa godt som

Uppofferne. Jeg har ogsaa troet indtil denne Dag, at det bedste i min Prædiken, det mest uallysede, det færetligste, det mest mystbringende altid og allevegne var de Udsord som forekom i den.

Ubbelen forklarer sig selv, og sluttig Værdning af hele Skriften er Velen til altid bedre Forstaelse, Hver naar den er forenet med Ven. Sin Antolik sammenslagnede Ubbelens Værdning med Vælsningen, og sagde til sin Prest, at siden han havde lært at melte selv, vil han bedre Vælk end før. Og Vanden havde ret. Men er da Vælsningen sig en storartet Kunst, at en anden altid man gøre den for mig, og at jeg med mine ti Ringer absolut ikke kan lære den?

„Men i Ubbelen er der Ting som er vanskeligere at forstaa!“ Gausse vil, som i enhver god Værbog? Men forstaa da den menneskelige Forfatter af Andagtsbøger alle disse Ting? Og, naar alt kommer til alt, er der ikke mangt som forstaa gult, og hindrer han da ikke min Forstaelse ved sin Misforstaelse? Eller hør er den Forfatter som kan rose sig af, at han ikke forstaa, kan „stillevis?“ Dr. Væther siger, at saa godt kan vi ikke gjøre det som Gud selv. Kei, og heller ikke saa ualøseligt. Skriften selv, uden al Indblanding af menneskelig Tale, er opbyggeligt. Naar Herren selv taler til mig, saa er det mig meget hørt — undtagen i Kirken, hvor Prædikenen holder paa Guds udtrykkelige Befaling. — en enhver, selv det bedste Menneske, tier, arbejder tier. Jeg ved selv, hvordan det smager, og det er mig allermost til Opbyggelse, naar Guds Ord i min Sjæls Stillehed har en blød Efterklang, som Skottekonerne i den høitidelige Aftenstillehed.

„O at jeg hver en Skriften selv tog for sig bare Skriften og det rene Guds Ord,“ doglig, sluttig, med Eftertanke og med Ven! Hvorledes som ikke Guds Døve til at grænes, blæmme og bare Frugt!! Hvilket saligt Hus blev da ikke hørt et Aristokrat, et helligt Sted, en Himmelens Port! — S. 3. i „Der Ruthener.“

Jagen Kællering.

Der gives kun troende og vantroe Mennesker, kun gode og raadne Hille, daarlige og Høge Komfener, Saat og Vælle, et Høire og et Venstre, kun Himmel og Helvede, og derhen kun en smal og en bred Vej; ingen Ribbevei, ingen Vællentilling; Værdens Ven er Guds Fiende; den som ikke er med Kristus, er imod ham; den som ikke tror paa ham, fornægter ham. Der gives kun et enten — eller;

Sandhed eller Løgn, ren Være eller Branglære, Dyd eller Løst, Liv eller Død, Gudsfrugtighed eller ugudelighed, vordre bedre eller flettere, Kristus eller Vællal. — (Dr. S. Ebeling.)

Trø.

En Sommeraften sad en ung Kone paa Vertrinet til sit Hus, og sovede sluttig paa en Draagt til lille Spind, hvis minnre Vætter høretes ude i Haven. Hendes Mund sad tæt ved hende, og husede sig efter en lang Dags strengt Arbejde.

„Hvordan skal det gaa os til Vinteren, Jørgen? Det har været snødt uaf Sommer.“

Teite Spørgsmaal vakte i Mandens holdt indslumrede Mund en Hælelse som atmalede sig paa hans Ansigt.

„Sig mig, hvad gør du der, Korte?“

„En Vinterdragt til lille Spind.“

„Jog tænkte det nok. Ved den lille Jør noget om det?“

„Kei, det gjør han ikke.“

„Harde du ikke fortælle ham det, forat han ikke skal gaa i Angst for at komme til at fryse til Vinteren?“

„Han — ængste sig! Han du ikke hør, hvor han hanger som en Verke hele Tiden igjennem, og saa ved han jo, at han hoar det han trenger til, af os.“

„Tror du det? Men da er Gatten jo visere end sin Moder!“

Maries Fine holdtes med Taarer, da hun saa det Blis hendes Mund sendte op mod Himlen, og den Sko der havde holdt over hendes Ansigt, forsvandt ved Tanken paa Værdens Tilid.

„Derfor skal J ikke besomme eder og sine: Hvad skal vi æde? eller: Hvad skal vi drikke? eller: Hvormed skal vi klæde os? Thi efter alt saakant søger Sedningerne; thi eders himmelste Fæder ved, at J har alle disse Ting Behov. Men søg først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal og alle disse Ting tilknyttet eder“ (Matt. 6, 31—33).

Konfessionens eller den første Væreform om Udvælgelsen.

(Ved J. G. Konson.)

(Jorhat.)

Derfor kan man af Efejerbrevet første Kapitel gjøre følgende Forklaring:

De Udvælgte har og høret Guds Ord, følge det, Joh. 10, gjør Ved, tror paa Kristus, bede, blive retfærdiggjorte og helliggjorte; og omend alt dette strax er meget svagt i dem, saa har de dog Svinger og Træst efter Retfærdighed. Mat. 5. Saa giver

og Guds Mund de udvalgte Ribnebord om, at de ere Guds Værn. Og da de ikke vide hvad de skulle bede, som det sig hør, saa træder Manden frem for dem med undsigelige Suffe. Rom. 8. Og det er alle Kristne en Hjør Trøst, at Gud er trofast, at naar han har begyndt den gode Værdning i dem, han da ogsaa vil fuldføre den og opthalde indtil Enden, des som vi ikke selv vende os bort fra ham. 1 Kor. 1 Pil. 1: 2. Petr. 2.

Deslige siger Paulus i 2 Tim. 2 at Beglet er det, at afften fra Uretfærdighed og paaalde Kristi Naam.

Deraf følger det, at ingen Udvælgte vil vedblive i Udvælgelse og Sæltre. Den som nu ikke hører eller følger Kristi Stemme, men lever i Sælden uden Ved og Omvendelse, ikke forlæter sig med Gud i Kristus ved Troen, ikke følger men modstræber den Helligaand, en sandon skal hørken tænke eller sig, at han alligevel hører til de udvalgte Tol. Joh. 8 og 10. Men heller ikke en saadan hørken kan eller skal jeg fradømme den endelige Salighed, thi Gud kan endnu kalde og omvende ham i den fætte, niende, eller endog i den elofte Time.

Og derfor skal man ligsoverfor sandonne sluttig drive vaa med Ordet, om Gud endog vilde give dem Omvendelse, 2 Tim. 2. Men den, som sætter sig fast i det onde og aldrig gjør Ved, den er viselig ikke udvalgt, men en af de fordamte.

8. Men det hoar Hævel: Mange ere kaldte, men kun udvalgte. Mat. 20 og 21. Saaledes gives der ogsaa mange, som onomme Ordet med Blæde, men derefter falder fra. Vul. 8. Hvorledes kan da Raldet og Væggendelsen til Omvendelsen være et sikkert Tegn, hvoraf vi kan vide, at Gud aabenbarer sin Væls Hæmmelighed til os?

At ikke alle, som bliver kaldte, ere udvalgte, kommer ikke heraf, at Guds Rald, som ser gjennem Ordet skal have denne Mening: Udvælgtes kalder jeg eder vel til Salighed, men i Hættet mener jeg det ikke, men vil, at J skal være og forblive fordamte om jeg end i Ordet offer mig anderledes mod eder. Thi den Udvæ, at man taler et og mener et andet, straffer Gud ogsaa hos Menneskene, Sal. 5 og 12. Alle kan man heller sig, at Gud ikke kalder alle til hvem hans Ord bliver prædilet; thi Gud kalder igjennem det prædilede Ord og formaner ved os. 2 Kor. 5, og har befalet at prædike Omvendelse og Sændernes Forladelse, ikke bare for nogle, me for alle Folk. Mat. 28. Mark. 16. Thi Prædikenen om Ved og Raadesforjættelserne for alle, skulle temholdes for alle i Almindelighed.

Men Grundten til, at mange er kaldte, men kun udvalgte, angiver Skriften saaledes: Efterdi J forsøde det (Ordet) og ikke agte eder selv værdige til det evige Liv. Akt. 13. Hvor ofte har jeg villet forlamle dig, men du har ikke villet. Mat. 23. J modstaar altid den Helligaand, Akt. 7., eller som det i Parabelen Mat. 22 angives ganske ligesom: De vilde ikke komme, men foragtede Budskabet, forhaandede og dræbte hans Tjenerre. Og at det ikke har været Guds Vilje, at de skulle foragte Guds Rald, bevidner han dermed, at han blev vred derefter, at de ikke vilde komme, da han naadigen kaldte paa dem, Mat. 22. Men at saadanne, som vistnok blive kaldte, men modstaar den Helligaand, som vil virke i dem ved Ordet, alligevel ikke ere udvalgte kommer heraf, at det med Udvælgelsen ikke har sig saaledes, at denne eller hin skal blive salig enten han hører Ordet eller ei, eller om han hører det, da forhæder sit Hærtje mod det, vedholdende modstræber den Helligaand, som ved Ordet vil virke Ved, Tro og Forbedring i ham; men de Udvælgte hører Kristi Stemme og følge ham, Joh. 10. Og fordi den Helligaand ved Ordet vil virke i dem, saa er det Guds Vilje, fordi den Helligaand giver Gode, Stærke og Kraft til det, at de skulle onomme, æve og bruge det og ikke støde det fra sig. Men de, som ikke hører Kristi Stemme, eller ikke følge det høre Rald (Stemme), og kan fremtæ i dette Væsen, de er ikke udvalgte, som ovenfor forklaret. Og saaledes er mange kaldte, men kun udvalgte. Thi den mindste Del antager Ordet og følger ham. Værdagen bertil er ikke Guds Forudbestemmelse, men Menneskets forvendte, fordamte Vilje, som ikke vil lade den Helligaand virke i sig ved Ordet, men modstræber det.

Udvælgtes falder mange fra igjen, Hænt de har begyndt godt, ikke af den Grund, at Gud ikke skalde unde eller vilde give dem Bestandighedens Raade, men de vender sig selv modvillig bort, bedræber og forbitret den Helligaand og broder Kusel for Satan. Hvad Dommen bliver over dem, er ovenfor emialt, Vul. 13, 2; Petr. 2.

9. Vællan er nu den rette Frug af denne Være om Udvælgelsen? Hvorill Hæner den? Vællan Kotte og Krugt har den?

Paulus siger, at al Skrift, indgiver af Gud, er nyttig til Værdem, til Stral, til Forbedring og til Træst. Derfor maa ogsaa denne Være, fordi den er grundet i Skriften, have denne Kotte. For de endelidige Stald kan følgende Vænkter fremhæves.

1. Denne Artikel bekræfter vældig Væren om Retfærdiggjævelsen af

Troen, at vi uden al vor Fortjeneste og Gjerning, af Ildet Raade, for straffet Skuld blive retfærdige og salige. Thi før vi vare fødte, ja før Verdens Grundvoold blev lagt, før denne Verdens Tid, da vi endnu ikke havde lært at gøre noget godt, er vi ifølge Guds Forsæt udvalgte til Salighed af Raade i Kristus, ifølge Guds Grund af vore Gjerninger, jaledes som Paulus vældig argumenterer, Rom. 9; 2 Tim. 1.

2. Denne Artikel om Guds evige Raadvoold har ogsaa vældig tiljorden alle Meninger om den naturlige frie Viljes Gaver og Straffer i guddommelige og aandelige Ting, fordi Gud før Verden var har betænkt og forordnet, at alt, som hører til vor Livendelse, vil han selv ved sin Haand virke og skabe i os, at en Gud ikke gjør dette, forklarer Rousseauet, med alt som det af Naturen har og formaar, intet andet end en Jernde mod Gud. Rom. 8. Gen. 9.

3. Denne Være giver den Himmelsk Trøst, at Gud i høien Himmel har ladet sin Livendelse, Retfærdiggjærelse og Salighed været sig saa meget magtfuld og værdig, at han før Verdens Grundvoold blev lagt, har holdt Raad, betænkt og forordnet hvorledes jeg skulde komme i Besiddelse af dem og beholde dem.

4. Fordi Hæderen er vor Saligheds Hende, Verden fuld af Forargelse, vort Nød endt og tvangt, saa er det ogsaa en herlig Trøst, at alt, som hører til vor Salighed er saa sikkert og vel forordnet, da det jo blev besluttet og forordnet før Verden var i Guds Raad, som ikke kan leide eller ændres, at det ikke skulde overlades i vore Hænder, af hvilke det lettest kunde rives eller mistes, men i de almægtige, stærke Hænder af vor Forsker Jesus Kristus, fra hvem ingen kan rive det, naar vi kun holder os til ham. Joh. 10. For denne Artikel grunder Paulus ogsaa disse trøstelige Sprog: Da vi efter Guds Forsæt er fødte, hvem vil bedømmes? Hvem vil straffe os fra Guds Hæderlighed i Kristus Jesus? Jeg er vis paa det, Rom. 8. Ligeledes: Gud har ikke givet os Frygtens Raad, han som har kaldt os efter sit eget Forsæt og den Raade, som er givet os i Kristus Jesus fra evige Tider af, 2 Tim. 1. Raadegaverne og sit Raad fortæller Gud ikke. Rom. 11.

5. Og saa i Kors og Ansigtesfor giver denne Være en Høi, herlig Trøst, som Paulus i Rom. 8 viser, at nemlig Gud i sit Forsæt, før Verden var, har betænkt og forordnet, hvorledes han gennem Kors og Lidelse vilde gjøre enhver enskelt ligedannet med sin Søns Vilde, og at saadant Kors skulde tjene enhver til Behøve,

efterdi de ere fødte efter hans Forsæt, det er, Gud har i sit Raad, før Verdens Grundvoold blev lagt, angaaende Kors og Lidelse i Raade betænkt, hvor mange, hvor store og hvor længe disse vil være nyttige for enhver Hæder, og han har ogsaa før Verden var forordnet Ansigtesfor Lidgang jaledes, at den man tjene til vort Behøve. Derfor gjør Paulus denne Slutning: Jeg er vis paa, at hverken Trængsel eller Angst, hverken det hule eller det døbe, skal kunne rive os fra Guds Hæderlighed i Kristus Jesus, vor Hæder; men i alle disse Ting mere end høre vi ved ham, som har effret os. Det er den herlige Trøst under Korset i denne Artikel.

6. Og saa værdige Formaninger og Advarsler giver denne Artikel os, om vi foragter Ordet, ikke følge det, og ikke ville lade den Helligaand regjere os. Derfor tales det i Gal. 7: Forfælskerne foragtede Guds Raad dem selv angaaende. Og forat ingen skal tænke, at han nok skal blive salig, skønt han ikke adlyder Ordet, eller om han gennem Raadet og Livendelsens Begyndelse trer sig udvalgt, ikke da tænker, at det ikke vil skade ham, om han paany hunder med Samvittigheds og fremturer deri, saa læser denne Artikel, at Gud i sit Raad, før Verdens Grundvoold blev lagt, har besluttet og forordnet om dem, som ikke vilde, men ikke ville komme. Jeg siger eder, at ingen af de Indus skal smage min Rødder, Gal. 3 og ligeledes, at de som vender sig bort igen og besværges sig med Svand, med dem skal det Hvide blive værre end det sorte. 2 Petr. 2.

7. For denne ensfoldige Raade kan denne værdige Artikel om den hule Hæderlighed af Guds evige Forsættelse behandles med Rette og Frugt uden at Samvittighedsforvirres, ligesom da ogsaa Kristus, uden holdsvænde Talemaader, behandler denne Artikel ganske ensfoldigt i en Høi Parabel. Mat. 22.

8. Men ligesom Gud har dog et vist Antal af udvalgte, som der hverken kan lægges til eller toges fra Guds Raad, til enkelte Steder kommer Gud med sit Ord, til andre ikke. Og endelig, enkelte blive forværdede, andre derimod ikke anvendte. Hvad skulle vi sige her til?

9. Den ensfoldige tilrette og bedte Aengstelse er, at man med Alid gjør og beholder den Forsæt, som der er mellem det, som Gud i sit Ord har anskaffet og ladet os blive over dette sit herlige Raad. Gjør det, og hvad han har fortælt og skrevet om denne Hæderlighed og beholdt alene for sig selv. Gud kan han anvendert derom, det har vi allerede

hørt; det skulle vi lære og rette os efter. Men det, som han har villet lade forblive skjult, det skulle vi ikke gruble over eller med vore Tankter gjøre Afgjæftninger om, men kun holde os til det aabnede Ord.

10. Det er vistnok ingen Tvil om, at Gud meget vel og ganske sikkert kan og vilde, fra før Verden blev til, hvide af dem, som vilde blive kaldte, skulde komme til Troen og hvide ikke. Ligeledes: Skulle vi de omvendte vilde blive bestandige og vilde ikke. Saa er ogsaa Tallet, hvor mange de vilde blive, uden Tvil den alvidende Gud kender. Og det er ogsaa vist, at alt det, som Gud ved og har forudset, ikke kan fejle eller være anderledes. Men fordi denne Hæderlighed er skjult hos Gud og forbeholdt hans Visdom, og intet er aabnert os derom i Ordet, endnu mindre besluttet os at udforske det med vore Tankter, men alvorlig formanede til at afholde os derfra. Rom. 11, som skulle vi ikke gruble over det, eller med vore Tankter gjøre Afgjæftninger, men holde os til hans aabnede Ord, hvortil han henviser os, jaledes som ovenfor forklaret.

11. Gud ved ogsaa uden Tvil, hvilken Tid og Time han har bestemt naar den ene eller den anden skal blive kaldet og anvendt. Men da saadant ikke er aabnert os, skulle vi kun drive paa med Ordet og befale Gud Tid og Time. Mat. 1.

12. Ligeledes, naar vi ser, at Gud lader sit Ord forkynde paa et Sted, men ikke paa et andet, tager det borte fra et Sted, men lader det forblive paa et andet. Eller, en blir forbedret, forblindet, overgivet til et forværdt Sind, men en anden, en Sønner af samme Slags, derimod bliver omvendt osv. For dette og lignende Sværgemaal giver Paulus os det Svar, at vi i det ene Tilfælde skulle vide og erkjende, at Guds Varme er retfærdige. Thi det er ufortjente Straffe over Zonden. Og ved det, som Gud gjør med enkelte Raade og Personer, viser han sine, hvor alvorligt han mener det, hvad vi alle vel havde fortjent og vare bligg værd; thi vor Natur er ved Zonden forværdet, og vi heller ikke forholde os mod Guds Ord, som vi skulde. Dette skal opmuntre til at leve i Gudsfrugt og til at erkjende og love sig Guds vure, ufortjente Raade paa Barmhjertighedens Kor. Thi fordi vi alle er i samme Skuld, saa ser det ikke dem uret, som blive straffede. Men de andre, til hvem Gud giver sit Ord og forholder dem deri, hvor Varmhertighed blive oplyste, omvendte og opholdte, saa dem priser Gud sin vure Raade og Barmhjertighed uden og imod vor Fortjeneste. Naar vi naar saa langt

i denne Artikel, da bliver vi paa den rette Bane, som skrevet staar, Jos. 13: Israels, du bringer dig selv i Ulykke, men i mig er din Hæder.

13. Men naar man om denne Sag vil gøre høiere og udenom disse Skrifter, da skulle vi med Paulus lægge Fingeren paa Munden og sige: Hvem er du, o Menneske, at du vil gøre trette med Gud? Thi at vi hverken kunne eller skulle udforske alt, om denne Artikel, det bevidner den hule Apostel Paulus, som, da han har udredet af Guds Ord Væren om denne Artikel og kommer til det, som Gud havde forbeholdt sin skjulte Visdom om denne Hæderlighed, undertrykker Rødgjærligheden og Hæder det hele af med dette Udbrud: O Migtens Død, havde paa Guds Visdom og sandheds! Hvor ubegribelige er dine Domme og dine Væie usporlig! Quo har kendt Derrus Sind? nemlig udenom og over hvad han i sit Ord har aabnert os.

I alle aldeles ikke sværge.

14. Pastor Oberlin i Steinhil havde en Svigermoder, den elskede meget, men som til hans store Smerte havde den hemme Bane stadig at tage Guds Ravn forlangeligt. Saa kaldt Oberlin en Dag paa et rigtig nok høit elendommeligt Midde til at denne hende af hermed. Hans Hæder var, den Sommer meget djævelagt af Kvalerne, og medens Svigermoderen sad og holdte i Ulykshuset, begynde han at plukke dem af Bladen. Svigermoder! her finder jeg en Kvalern, mødte han ind til hende. Drøb den, min Ven! svarede hun. Svigermoder! her finder jeg endnu en. Drøb den, hører du! Svigermoder! her er atter en. Men hør Oberlin, du behøver de ikke at rangle paa mig, for hver Kvalern du finder. Saa svarede: Sjære Svigermoder, jeg mente intet andet dermed, du ved jo, hvor glad jeg er i dig. Der finder jeg atter en, Svigermoder! Da blev den gamle vred og gik ind. Hun var for gammel til at helde for Kor, sagde hun. Oberlin lod hende tale ud, men saa tog hun til orde: Naar I, en gammel jydig Slabning, ikke kan taale, at Eders Ravn paaaldes til ingen Nytte, hvad tror I da Gud i Himlen synes om, at I helligt fører hans Ravn i Munden? Fra den Dag af hængte hun ørligt mod sin hemme Bane.

15. Vel er den stor sin Syndflod, men stærke Sammens Død og Blod.

Pacific Herald

Christeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor A. C. Hjerte

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. C. Hjerte, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

- For Karet \$.75
- For Karet til Canada..... 1.00
- For Karet til Norge..... 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Bestaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Herald til Kysten for 25 Cents.

nye Abonnenter laar Pacific Herald fra nu af til Kysten for 25 Cts. Send 25 Cents i Gold eller Stamps til Pacific Herald, Parkland, Wash.

Ungdomsföreningen "Concordia" af Vor Frelsers Kirkes Menighed holder sine Møder nu hver Onsdag Aften istedenfor Torsdags Aften. Program gives hver anden Onsdag Aften. Alle er paa det hjerteligste velkomne til vore Møder.

Kvindeföreningen og **Ungdomsföreningen** har i Fællesskab besluttet at gjøre Anstalter til Festsfigholdelse af den herde Jul i vor Hjemme Kirkepark. Pastor Hartvad vil være tilstede og holde Tale. Efter Fortjendte har vi Daad om, at Prof. Dr. Hvidskov ogsaa vil bevæge os med sin Nærvarrelse og holde Tale i Dagens Aftendag. Middagsmad af Fortfriskninger af forskellige Slags vil være at faa for en rimelig Pris. Udbyttet deraf tilfalder Barnehjennet. Dette vil blive en værdig Festsfigholdelse af Uafhængighedsdagen, og vi indbyder herved vore Venner baade fjern og nær til at glæde os med sin Nærvarrelse paa den Dag.—Barnehjennet, ved Jacob Lunde.

Middagsmad serveres af Kvindeföreningen, for hvilken der af velsindede betales 25 Cents og Børn 10 Cents.

Vort Arbeidsfelt.

Fra Missis Missionen.

Den 4de Mars, efter i to Uger at have ventet paa bedre Veir, satte min Løff og jeg Kursen mod Marus Igloo. Vi ankom til Agiopal samme Dags Aften hvor jeg kort efter

vor Ankomst holdt Gudstjeneste. Resten Morgens drog vi videre. Det havde sneet om Raatten saa at "the trail" ikke var at se. Lidt ud paa Morgenen begyndte det at sne igjen, saa vi ingen Vandmærker kunde se. Ved Hjælp af Kompasset holdt vi os dog nogenlunde i Retning, og kom ogsaa vel frem til Igloo ved Aften-tid samme Dag. Jeg holdt i Igloo i 4 Dage og holdt Gudstjeneste hver Aften samt Høimesse Gudstjeneste med Aftersang Søndag den 12de Til Herrens Ord som 31 Eskimere. Blandt de andre, som alle var Marus Igloo Folk som ogsaa en gammel Mand fra Council og meldte at han stilledes Herrens Rabber. Han var dødt i Galovin ved "Missionær" Missionen. Nu havde han i Council hvor der ingen Missionær var. Jeg var tvilroddig hvad jeg burde gjøre i et saadant Tilfælde, men efter en Del Spørgsmaal og Svar bed jeg ham velkommen til Herrens Ord. Denne Mand nævnte specielt fordi han blev forlænget til en senere reise til Council, hvorom jeg ogsaa at berette.

Alfian 11 Gudstjenester i Marus Igloo her. Til alle Gudstjenester som alle vore Folk, Børn og smaa undtagen naar der var virkelig Hindring iveren. Og ogsaa Ferigema som til alle undtagen et af vore Møder, og da undtaltde han sig for Arvarer paagrund af Uværelighed. Den sendte ogsaa 2 Bøger hjem til min Kustru samt Fortæring. Ferigema er den af vore Folk, som har en 4 a 5 Aar siden gik over til Katolikkerne og som vi trogede for vilde drøge mange med sig. Vore Folk har holdt sig tavse mod Kattikitten. Samme endog Ferigema kommer tilbage senere.

Blandt de mange fra Folk i Marus Igloo, som tilhører vor Kirke vil jeg her nævne John Oruel. Han er liden af Væxt og dertil forfælet af Gigt. Han kan ikke gaa uden Stav. Han er meget intelligent og har et stort varmt Hjerte. Allig de fleste Eskimere er han meget paa-sælselig paa Liden. I hans Hus er det virkelig Konden, som steller hjemme medens hans store og kraftige Kustru gjør Mandens Arbeide. Saaledes, medens Kustruen låser efter Bed eller gaar ud og sætter Svarer efter Bøger, Døre eller Rav, er han hjemme og vasker Smaagutterne, for Skindleder o. s. v. Han kan en Stund Hovers bemutter han den til at studere Engelsk. Han kan ofte en del halv Dag gaar han til Skolen. Saaledes er han kommet saa langt at han med nogenlunde Fortællelse kan læse Bibelhistorien. Over Søndag samles de Indvædte Formiddag og Aften i Skolehuset, og hører De-

but fortælle fra Bibelhistorien. Han leder i Bøn og i Salmefang. Bistat er hans Erfendelse og Skundskab ikke stor, men han har grebet det ene fornødne og er frid af Bøje og Vost til at tjene sin Frelser og sit Folk. Han er sikkerlig til stor Velsignelse i Marus Igloo.

Aftenen den 15de var jeg igjen i Agiopal og holdt fejrsfigelig Gudstjeneste. Den næste Dags Aften var jeg hjemme, og fandt der alle i bedste Velgaaende. Jeg havde tænkt at forblive hjemme nu en Uges Tid for derefter at reise til Council. Men det blev ikke saa, allerede den næste Dag var jeg paa Vej til Chismareff.

Dagen efter jeg kom hjem fra Marus Igloo kom Fredrik Varion til Stationen. Han var, som Aramilar var Vej nordover saa langt, som til Chismareff. Til Chismareff vilde ogsaa jeg i Biterens Væb. Jeg sagde derfor: "Og jeg kunde være med." "Ja, vær for god," svarte han. Jeg havde nok ikke Vist til at reise saa snart igjen, men i Fredrik Varion havde jeg jo den bedste Fører og til-lige ogsaa en god Løff. (Varion var i Kares Løff for Brevig.) Jeg kunde ikke lade Anledningen fare. Jaden en Time var vi paa Veien med 12 Hunde spændt for Slæden. Den Nat laa vi i en forladt Hütte ved Vost River og i vore Soveposer sov vi inderlig godt. Den næste Dag naaede vi Cape Prince of Wales, hvor vi forblev den følgende Dag da det var Søndag. Jeg overvære Congregationalist Missionærens Gudstjeneste. Derfor det er saadanne Gudstjenester Missionen der har opvartet med de 20 Aar den har bestaaet ja, er det let forklarligt hvorfor Eskimobygden ved Cape Prince of Wales har det Ord den har. Jeg blev opfordret til at holde Prædiken om Eftermiddagen, hvilket jeg med Blæde gjorde. Selsfigelig prædike jeg den forfæstede og gjenopstandne Jesus Kristus, alle Sunderses Frelser.

Fra Cape Prince of Wales til Chismareff er cirka 75 Mil. Det tog os 4 Dage at færd os frem med tungt Væs paa daarlig Føre. Den første Nat overnatte vi i et meget lidet men saare stidende Eskimo Hus. Straks før Senaetid, det vil sige Sove-tid, spurgte jeg om de stilledes mig at forlæse dem noget fra Bibelen. De vilde meget gerne høre. Jeg fortalte om Synd og Naade. De var meget opmærksomme, og siden talte jeg meget om Guds Ord. De velsne i dette Hus var høje af Brevig, og de modtog mig meget hjertelig. Paa Hjemveien døbte jeg 4 Børn i dette Hus. Den tredje Nat laa vi i et omdanset Eskimo

Hus. Vi viste af vor Riste Strøp-pe, frøb saa ind i vore Soveposer og ingen kan sene sødere end vi gjorde. Og dog er jeg vid paa at om Slagt og Benner havde vist at jeg maatte overnatte i et saadant Hus vilde de have ligget vaagne af Medlidenshed.

Den følgende Aften naaede vi Chismareff. Vi tog ind til Skolefæreten, som modtog os meget venlig. Samme Aften holdt jeg Gudstjeneste, ligeledes den følgende Aften. Før denne sidste Aftengudstjeneste samlet jeg de velsne, som stilledes Daad og talte til dem om Daaben, først alle under et og siden enkeltvis. 23 blev om Aftenen døbt, hvoraf de fleste var Børn.

Nær en gammel Mand vil jeg minde fra denne Tur. Han var meget belomret for sin Sjæls Frelse. Han beloget at hans Skundskab var saa liden. Han fortalte mig at han altid had for Frelse. "Jeg blev saa glad ved det Brevig fortalte mig," sagde han.

Mit Opbold her var altfor kort, dog det kunde ikke forlænges denne Gang.

ungt Væs og daarligt Føre gjorde at det medgik 6 Dage ogsaa paa Hjenturen. Den 29de var vi ved Stationen. Men da, hvor berligt at komme hjem igjen og finde alle, store og smaa friske og glade.

Nu var det min Plan at være hjemme fire Dage for at give os selv og vore trosfaste Hunde en god Hvile før vi begav os paa Vej til Council City, men paagrund af ugunstigt Veir blev vi ved Stationen en Uge.

Som før berettet til jeg i Marus Igloo høre at der i Council City ingen Missionær havde været paa tre Aar. Presbyterierne havde virket der i flere Aar men havde nu i tre Aar ladet Marken ligge øde. Særlig paa den for nævnte gamle Mandes Indbydelse besluttede jeg derfor at besøge Council inarest mulig og i Tilfælde jeg fandt det dyrt og forsværligt tilbyde dem min Tjeneste.

Den 29 Mars kom jeg hjem fra Chismareff. Den 5te April begyndte Reisen til Council med samme Vel-lighed som til Chismareff nemlig Fredrik Varion og hans Hunde. Veien tog os forbi Agiopal og Marus Igloo. Paa begge Steder overnatte vi og holdt Gudstjeneste om Aftenen. Den tredje Nat havde vi tænkt at tilbringe i "Cottonwood Road House" men vi fandt ikke det Herberge, og forhatte derfor Reisen mod Council, vel vidende at vi ikke kunde gaa frem den Aften. Da det var blevet naffaa mørkt stanset vi for at overnatte ude paa det vilde Snehav. Da vi vel havde stanset saa vi et Stykke fra os et Leis, halvt begravet

i Sneet. Vi alle derhen fandt Teltet mere end halv fuldt af Sne. Vi spiste vor frøne Riste, og jeg frøb ind i min Søvepose og atter lov fødelig medens Varlen gæs frem en liden Stove hvor han holdt Varme gaaden hele Natten (Guldgraveren havde nemlig ogsaa efterladt sig en Del tør Ved). Næste Morgen kl. 5 blev jeg vækket af følgende Sang: „Are you sleeping, are you sleeping, Brother dear, Brother dear? Morning bells are ringing, Morning bells are ringing, ding dong ding, ding dong ding.“ Maffeen var fegt og Niffen var optøjet. Sid alle Herolds Løfere var saa nuntre til Frokost og kunde spise saa godt af simple Retter, som vi gjorde. Klaffen 6 var vi reiseberedte igen, og Klaffen 12 Middag drog vi ind til Council i „rylende Snekraaf og fufande Vind.“ Jeg tog ind paa Park's Hotel. I Council for henimod et Par Hundrede hvide Mennesker, hvoraf de fleste er Umenesker vistnok.

Klaffen 11 næste Dag, Faineføndag, holdt jeg Gudstjeneste i de indfødtes Kirke. Over 100 Eskimoere var tilstede, den første Forsamling indfødte jeg har talt til naar undtages Cape Prince of Wales.

Jeg tillyste Aftenfang og tillige bekendtgjorde mit Grinde. Jeg bad dem tale sammen om de ønskede mig at betjene dem saa godt jeg kunde fra Teller og være forberedt paa at være ved Aftenfyndet.

Om Aftenen var Forsamlingen stor igen og paa Spørgsmaalet om de ønskede mig at arbejde som Missionær blandt dem var der et entstemigt „ja“ ved Haandreising. Mand, Kvinder og Børn rakte Haanden i Vejret, som om det gjaldt at være den første at faa Haanden op. Jeg lovede at forsøge paa at besøge dem en Gang hver Maaned gennem Vintertemaederne.

Jeg indbød ikke til Daab ved dette Besøg, dog døbte jeg 3 Børn hvis Forældre kom til mig efter Aftenfang med indtændt Begjær om at faa sine Børn døbt. Fra Teller til Council er cirka 120 Mil. Det er dog saa heldigt at Agiupak og Karas Igloo ligger paa Veien til Council. Naar jeg er i Igloo er jeg halvveis til Council.

Fra Council reiste vi allerede Mandag Morgen dog ikke tilbage til Teller men til Rome.

I Rome er intet ordnet Missionsarbejde blandt de indfødte, af noget protestantisk Samfund. Jeg tillyste Gudstjeneste i de indfødtes Skolehus Skjærtorsdags Aften. Saa kom, Jeg tillyste Møde igjen til Langfredags Aften; saa godt som ingen kom. Eskimoerne i Rome er jammerlig

fordærvede af de gudløse hvide U-mennesker. De er som en anden Følkeskærd sammenlignet med Eskimoerne paa andre Steder.

Faastedag kl. 3 Eftm. holdt jeg norsk Gudstjeneste i Congregational Kirken. Nogle og tredive, helst yngre Mand var tilstede.

Den 20 April var jeg igjen hjemme.

Vinteren er nu over. Vistnok ligger Sneen og Isen endnu, men vi har Løveir hver Dag. Vinteren har for os hverken været lang, mørk eller kold. Gud har været overdættets god imod os i alle Maader. Hvad vi har formaaet at gjøre til hans Navns Ære og hans Riges Udbredelse er som intet mod hans Misfandhed imod os.

Scudlight.

H. W. Hjernagel.
Teller, Klaffen, 12. Mai, 1911.

Tacoma, Wash.

Menighedsnænde afholdes i Præstegaarden førstkommande Mandag Aften kl. 8.

Gudstjeneste afsluttet for Søndag.

Næste Søndag den 9de Juli agter Kvindeforeningen i Forening med „The Portland Childrens Home Society“ at foranstalte en Udflugt til Barneheimet i Portland. Alle indbødes herved paa det hjerteligste til at deltage. Man tager Spontaneous Sporvogn paa Pacific Ave.; den gaar over halv Time fra City Hall, Minutter før og 15 Minutter iet og 15 Minutter efter hver fuld og halv Time. Enhver Kristens første Pligt ligger jo ved hans egen Dør, men den ender ikke der; og her er netop ved et Besøg som dette Anledning for enhver af os til enten at begynde, fortsætte eller fuldkomme en Del af den Hjertelighedsdykt, som er bleven vor Voadoord, den nemlig: efter Gode at bidrage til forsonste og hjælpelese Værns aandelige og timelige Ophold i Herrens Samfund Luk. 14: 13; Mat. 28: 19-20. Kom derfor alle, som kan og som tidligt. Gudstjeneste i Portland Kirke om Tormiddag. Gæsterne møder derefter ved Barneheimet. Løser afholdes og Bestyrelsen viser rundt. Fælles Maaltid paa Stedet. Kvindernes bevarter. Et lærerigt og hyggeligt Samvær ventes.

Kvindeforeningens Et. Hans Fests begyndte Torsdag og afsluttedes Søndag Aften i sidste Uge. Mange Vidtrag i Arbejde og Gaver var ydet. Nogle Underetagen i Kirken var dekorert. Et godt Program ydedes

hver Aften med Løser, Recitationer, Sang og Musik særlig smukt var et Digt reciteret paa Rabningsaftenen af en ung Pige om et forfænt, elendigt og skrøbeligt Værns Undervisning i det enfoldige Evangelium af en fattig Godeiangerise derpaa følgende Gjenfødsle og faldte Fortgang. Rabningstalen holdtes af Prof. Kavier. Mlandt de medvirkende maanævnes Nordmandenes Sangforening, Nordmandenes Musikkorps og et Kvindekor i Nationaldragter. Besøget var særdeles talrigt navnlig Søndag Aften og Indtagten siges at være meget tilfredsstillende. Kvindeforeningen takker herved alle Vidtraagere og Besøgende.

Portland, Wash.

Mr. og Mrs. Terje Storansli og Værn ndtaler sin hjertelige Tak for den Deltagelse, der blev dem beviist ved deres Datter og Søster Signe Amalias Begravelse den 19de Juni. Tak for de skønne Blomsterkræuse. En særskildt Tak til Pastor Preivil, som forrettede i Kirken og paa Gravpladsen, og til Pastor Douguen, der paa sidtvarnste Sted holdt en kort Tale.

So. Tacoma, Wash.

Mr. og Mrs. Abel Bjørk havde sidste Mandag den store Sorg at maatte selge sin lille tre Aars gamle Gut, Angen Leonard, til Graven. Pastor G. A. Preivil fra Portland forrettede ved Begravelsen. De sørgende Forældre og Søskende har alles Sampati, som den Angde af Blomster, der smakkede sisten, var et smiligt Bevis paa. De sørgende lam i dette Tilfælde glæde sig midt i Sorgen i Troheden om at deres lille Gut er nu hjemme hos Gud, hvor han har det bedre end han nogenstunde kunde faa det her i denne Verden.

Portland, Ore.

Jungebrigt Simons og Tina Derull blev agtveiede i Kirken den 17de Juni. Pastor Thorpe forrettede Blielsen. De angitte vil de i 700 Second St.

A. G. Helms og Citra Willand blev agtveiede forleden i Kirken af Pastor Thorpe. Vi ønsker disse Brudepar Lykke og Velsignelse gennem Livet.

Søndag den 24de Juni blev Nelson Olive og Alara Beate indlemmet i Samfund med Gud i den hellige Daab.

Religionskolen i Albina i Ogdens Hall paa Nj. af Mississipp og Chover St. er nu i fuld Gang.

Sor Arelers Kvindeforening møder Torsdag den 6te Juli hos Mrs. Verwin, East 28 Holgate St. Tog Woodstock Sporvogn til Gladstone East 28 St. og gaa syd.

Albinas Kvindeforening møder anden Torsdag i Juli hos Mrs. D. Tallifen 423 Eisthjon St. Miss Villian og Elise Highbland bevirter. Medlemmerne bedes møde op. Gæster hjertelig velkomne.

Vernons Kvindeforening møder den 3die Torsdag i Juli hos Mrs. Sigurd Perlelund, 817 Going St.

Gudstjeneste i Kells, Ore., Søndag den 9de Juli kl. 3 Eftm.

Gudstjeneste i Rainier, Ore., Søndag den 16de Juli kl. 3 Eftm.
R. O. T.

Coos Bay, Ore.

Den 17de Mai mindedes her i Kar som jedyndligt, ved en Udflugt den følgende Søndag, hvor der blev holdt Gudstjeneste under aaben Himmel. Lekt.: Matth. 25: 1-12. Naatte de mange af os som mødtes der den Dag, mødes igjen hinsides med Troens Flamme brandende klart indtil Troen gaar over i Velselse.

For en kort Tid siden fik vi Besøg af en ung, norsk Mand, som kom til Amerika for ti Aar siden, men nu havde Læring entrent udvænt Livskraften. De Ting lod han om, nemlig Heisevænge nok til at naa frem til en Oukel i Idaho, for der at dø i No, og dernæst en norsk Bibel. Underligt var det, sagde han, hvorledes Barneherdømmen kom tilbage, naar han saaledes naar Ansigt til Ansigt med Lyden. End de do som ingen Barneherdøm har at gaa tilbage til, særligt da naar Livsblomsten begynder at solue? Tank paa det, 3 Forældre!

Na staa ogsaa disse Menigheder uden Freit. Simoa er de, men troloft har de arbeidet i entrent tre Aar, ventende paa bedre Tider, Jernbane og flere Folk. Deres Paaskjænnelse af det Arbejde som vort Samfund saa velvilligt har støttet paa dette Sted, gav sig særligt Udtryk ved Freitstolkens Afreise. De trofaste Haandtruf, de taarefulde Line, den forholdsviis store Pengesomme vil sent glemmes af de vordragende. Naatte Gud snart give de tilbageblevne en tro Sjælesfærger.

Historie, Etc.

Brilliant. Onsdag Aften den 22de Juni, holdt Hr. og Mrs. E. Soule Reception for deres ældste Datter Sarah, som da blev viet til Hr. Chris. Franzen. Billedet fandt Sted i vor Kirkekirkes kirke, kl. 8 Aften. Bort. Kette forretræde. Som Brude-foende fungerede E. B. Soule. De Orættling og Arthur Remondien, medens Brudepigerne var Miss Magna Carlson, Miss Guelio Tavis og Miss Gladys Hertz. Miss Cornelle Que spillede Brudemarschen. Kirken var for Anledningen smykket i Roser og Græs og en stor Parolanting var tilføjet herat overvære den hellige Søndag. Efter Billedet fandtes omkring 80 Gæster nede i Kirken. Besættelse, hvor lange bagefter Borden med alle Slags udelagte Retter stod færdige og ingen behøvet at vente, der var Rum nok for alle, især som Nad. Næste Dag betraadte det unge Brudepar sin Bruderejse og vil om kort Tid vende tilbage og bofatte sig her. De er begge velkendte og meget afholdte unge Folk og en stor Vennekreds er det som gæffer dem et langt og lykkeligt Samliv.

Dr. E. B. Soule som her frefoerteret Stolen i Varmland i sidste Kar og som gradueret herfra her om Dagen (Commercial Course) er kommen tilbage hertil og vil forblive her.

Yuther College Concert fandt vil holde to Konserter her i Byen den 21. August under den store Centennial som skal holdes her i Sommer. Den første Koncert vil holdes i Stadens City Park, kl. 8 Aften, og den anden Koncert vil holdes nede i Byen i det store Amphiteater. Vi skal dog senere give nærmere Underretning om dette.

En national Stat.

Som „den første nationale Stat, som det verdensfulde, den engelske Verden har frembragt“ betegnes den engelske Sprog den Bibeloversættelse, hvis 300 Aars Færd netop blev fejret ved en stor Fæst i Albert Hall, hvor Englands Premierminister førte Forordet.

„Og jeg som 300 Aar,“ udvalgte Sprog. „Har den engelske Sprog været voksende Millioner, spredt viden om paa Jordens Overflade, at Bibelsens uudsigtelige Råde sit Fæddom, Rod og Glæde.“

Dette Ord er et tro Udtryk for, hvad den bedste Del af den engelske Nation leder.

„Hvad er Grunden til Englands Storhed?“ spurgte man jo en Gang i Training Victoria.

„Bibelen,“ var Trainingens hellige Bøger.

Et stort Del af den engelske Nation vil endnu den Dag i Dag give hende Ret: Bibelen og Søndagen er de to store Støtter til den Kraft, der bor i det engelske Folk.

„Og hvilken national Stat, Bibelen er, giver „Times“ Udtryk i en Bæder, hvori Billedet bl. a. henviser til de Ord, hvormed den gamle Bog skrives i den Indledning, der forinden Dag blev overrakt Kongen: „Den har bevilget vort i Gjenmædet, den har glemmerstragt Vitterheder og Sætt. den har hjulpet til at lærne social Hæf og forbedre Arbejderens Vilkaar, den har ændret Kigets Vane, dannet den nationale Karakter og bragt Brøderkab frem mellem Ræmmer.“

Er det Sund at dømme?

Dette Spørgsmaal har været fremkommet for alle. Alvorlige Avistne har været, at Tanten leder til Sund og et Sund. Andet har vist forvare Tanten og indholde den omkring som de gjør med de stærke Drille. Man stræver for med at fæ sig fæ og andre til at tra, at fori er holdt. Det nu her, hvad en Dømmen siger om Tanten: Dømmen Bialton i Ansonda, Montana, fandt nemlig i et Forordrag, han holdt, at han mente, det var overmaade underligt, at alle de Prester og skikkelige Folk gjorde mere for at udbrøde Tanten, end de gjør. At alle de misbrødte (miners), som siden han blev Dømmen (og det er mange Kar), i hans Distrikt er blevet bragt for Skriften, som holdt i Udsættelse, er de fleste faldne ved Tanten. Og de Forordere, som tillader sine Børn at gaa paa offentlige Dømmen, skulde være Skadens for Færmens Færdarbejde.

Es sterke nye Bionde direkte fra Gendron Wheel Co., Toledo, Ohio (double tube, waffer brake, etc.) til Sølg for \$32.50 kontant. Fæstlignende Symbols Co., Adelito Bldg., Commerce Street Entrance, Tacoma.

Dr. C. Quevli

Behandler Bygdomme i
Oren, Næse, Hals og Øret.
Kontortid kl. 1-3 p. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
kl. 7-8 p. m.
Kontor: 1018 Fidelity Building

Main 7959

Ind. 1504

Dr. Torland

Uddannet ved Krania Universitet
201-234 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Main 1010

Ind. 4181

CARLSON THE SHOE MAN

1140 C STREET

Stort Udvalg af Sko af
alle Slags. — Stort Ud-
valg deene Uge og næste
Uge. — En Dollar vil
gjøre Tjeneste for to un-
der dette Salg . . .

Husk paa Stedet

1140 C STREET

"DEPENDABLE BRAND"

God Kaffe — Rig Kaffe
Velsmagende Kaffe

Singer bedre, Værer længre
Tiv Pund for \$1.

Dwight Edwards Co.

Portland, Ore.

T. K. SKOV

Har overtaget
ST. JOHN'S HOUSE
1020 1-2 So. Tacoma Ave., nær 11te

Erkendte, rene, ENKLE VÆREL-
SER udlejes per Uge, Uge eller
Måned. — Anbefaler sine kundige,
målrettede Fæstlignende.
Billige Priser
Bedste Behandling

TACOMA WASH.

When in need of fine

PRINTING

Wedding or business announcements,
office stationery or general job work,
you cannot do better in price or work
than at

D. W. COOPER'S OFFICE

Tacoma Theater Bldg Tacoma

J. B. Tornes, Pres. and Mgr.

Telephones: Main 43 Home 4343

TACOMA CARRIAGE AND BAGGAGE TRANSFER CO.

Office 201 A Street

Hacks, Carriages, Baggage Wagons, Tally-Ho at All Hours
Private Ambulance Perfect in Every Detail

Hand Your Checks for Baggage to Our Messengers who will
Meet You on All Incoming Trains

Tacoma, Wash.

DR. E. A. TROMMILD.

Skandinavisk Læge

Oie, Øre, Næse, Hals

samt almindelig Kontorpraksis.

Kontortid 10-12 og 2-4:30

Tirsd., Torsd. og Lørd. Aften 7-8

Søndage 10-12

200 Bank of California Bldg.

Cor. 13th & Pacific

Telefoner: Main 9275; A 2275

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landings-
sted for Emigranter

Kristeligt Herberg for Indvandere og
andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær,
træffes i Pilgrim-Hus og staar

Emigranterne bi med Raad

og Daad

EDWARD C. RUGE, M. D.

Skandinavisk Læge

Specialist i Kroniske og Lange-

Sygdomme.

Sunset Block, Bellingham

M 333 — Kontor Telefon — A 333

M 345 — Bostad Telefon — A 121

J. FISHER

Bodwell Road Cash Grocery

Cor. Bodwell & Gray Road

Vancouver, B. C.

Arne Berger

Konjunktør

Olje Maleriet en Specialitet.

Skriv efter Katalog.

544½ Washington Street,

Portland, Ore.

W. P. Fuller & Co

1117-19 A Street

Vi anbefaler vort store Oplag af

Maling, Olje,

Glass, Døre

og Vinduer

Vi har det største assortment og er
det betydeligste Handels-Hus i den-
ne Branche i Nordvesten. Phones:

Main 1047—Home A 6015

Tacoma, Wash.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

Skolen har dette Aar de følgende Lærere: N. J. Hong, A. B. Bestyrer; J. U. Xavier, A. B.; Miss Anna Tenwick; W. J. Sherman, M. Acct.; H. S. Peterson, A. B. B. S.; Mrs. Guri Fjelde, Proceptress; Inga D. Hong; Alma Hansen, B. Mus.; G. H. Norison, Olive Christensen

Skolen tilbyder grundig Undervisning i de følgende Afdelinger:

I den forberedende Afdeling optages Elever, der ikke er blevne færdige med "Common" Skolen, samt Nykommere og andre Nybegyndere, der særlig vil lære Engelsk.

I Forretningsafdelingen undervises i Bogholderi, Skrivning, Regning, Handelslov og andet, der hører med til en fuldstændig Uddannelse for Forretningstilværet.

I den stenografiske Afdeling undervises i Hurtigskrift, Maskinskrift, Korrespondance, med mere. Skolen har gjort det til en Specialitet at uddanne Stenografer, der kan skrive Ord for andet af lange Taler eller Forhandlinger.

I Normalafdelingen undervises i alle Fag, der kræves til en "First Grade Teacher's Certificate." De, som ønsker at forberede sig til Lærere i vore Menigheds-skoler, vil blive givet al mulig Anledning til at dygtiggjøre sig i de Fag, som særlig kræves for dette Arbejde, saasom Norsk, Religion, Sjælelære, Kateketik m. m.

I den klassiske Afdeling eller College Afdelingen, optages Elever, der har gennemgaaet Common Skolen, vort forberedende Kursus eller en af vore Menigheds-skoler. Der undervises i Engelsk fem Aar, i Latin fire Aar, i Norsk fire Aar, i Tysk tre Aar, i Græsk to Aar, i Matematik to Aar, i Naturvidenskaber tre Aar, i Historie to Aar.

Graduenter fra denne Afdeling vil uden Vanskelighed kunne indtræde i "Junior"-Klassen ved Luther College eller et andet College af første Rang.

Ældre og mere modne mandlige Elever, der ønsker at optage det theologiske Studium i den praktiske Afdeling ved vort Seminar i St. Paul kan ved Pacific Lutheran Academy faa den nødvendige forberedende Undervisning.

I Musikafdelingen undervises i Piano og Orgelmusik, Harmonilære samt Sang.

Undervisning, Kost, Logis og Vask koster \$155 for det hele Skoleaar, \$127 for seks Maanedre, \$67 for tre. Det hele koster altsaa ikke mere, end hvad man maa betale for bare Kost og Logis i Byerne paa Vestkysten.

Nærmere Oplysninger kan faaes ved at tilskrive Skolens Bestyrer N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLION DOLLARS
955 Commerce St.
Åben Lørdags Aften
4 Procents aarlig Rente
ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chiffberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; O. Granrud, V.-Pres.; Ernest
C. Johnson, Cashier; J. F. Vi-
sell, Gust Lindberg, Ernest Lister,
Directors.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge
French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Eftn. Om
Søndagene ifølge Aftale
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7864
Tacoma, Wash.

DRS. RAWLINGS BROS. AND BROWN

Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11 Sts., Tacoma, Wash.

Olympia Boats

"GREYHOUND"

(Lands Municipal Dock)

Leaves every day 10:45 a. m. and
4:45 p. m. — Returning leaves

Olympia 7:30 a. m., 2 and 4 p. m.

Fare 75c.; Round trip \$1.25

Meals 50c.

OLYMPIA & TACOMA NAV. CO.

Main 5308 *4308

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN
906 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma

Yours lunch is always ready at
THADEN'S BAKERY

And
COFFEE HOUSE

918 Commerce St.

"The Millionaire's Club"

We make all kinds of cake and
bread for banquets and parties
at wholesale prices

BANK OF STANWOOD

Assets over 1/2 Million Dollars

4 pCt. lægges halvårlig til Spare-
banksindskud samt til almindeli-
ge Indskud paa længere Tid.

H. C. ANDERSON, Pres.

S. A. THOMPSON, Vice-Pres.

W. C. BROKAW, Kass.

Direktører:

H. C. Anderson, S. A. Thompson,

G. Nicklason, F. H. Giard

W. C. Brokaw.

Lien's Pharmacy

Scandinaviske Apothek

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes omkostningsløst
M. 7314 1101 Tacoma Ave.

C. O. LYNN CO.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

C. C. Mellinger & Co.

Begravelses-Direktører

Kapel udstyret

som Hjem

Rorif og Tjiff toles.

510 Syd-Tacoma Avenue

Tel. A1251-251 Tacoma, Wash.

J. P. AABERG

Photographer

1217 1/2 Pacific Ave. Tacoma

ANTHONY M. ARNTSON

Norsk Advokat

606-7 Fidelity Bldg.

Phones Main 204; A-1204

Tacoma Wash.

Phone Main 2233

PETERSON

PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.

903 Tacoma Avenue

FISHING TACKLE

Bass Ball and Tennis Goods
THE KIMBALL GUN STORE, Inc.
1303 Pacific Avenue
Tacoma

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

FERN HILL MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor

Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats

Live Stock of All Kinds

Bought and Sold

Telephone Main 7839

Fern Hill and Spanaway

F. J. LEE

1ste Klases norsk

Fotografist

Studio, Main 2289

Res., Main 2689

1335 Commerce St

Tacoma

BEN OLSON CO.

Plumbing

and Heating

Main 592-A 2392

1150 Commerce Street

Tacoma Wash.

BERGLUND BROS.

Kaffe-Hus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for bare 5c.
Hurtig Beværtning

1305 Commerce St. Tacoma